

İçindekiler

Mektup

1. BÖLÜM

Bu bölümde Tonje kayaklar ayağında neredeyse ters takla atıyor • 15

2. BÖLÜM

Bu bölümde Gunnvald ve Tonje geçmişi yâd ediyor • 20

3. BÖLÜM

Direksiyonlu kar kızağı – 1. test sürüşü başlıyor ve Tonje polise şikâyet edilmekle tehdit ediliyor • 29

4. BÖLÜM

Tonje Klaus Hagen'in söylediklerine kulak asmıyor ve gökten posta yağıyor • 39

5. BÖLÜM

Tonje, babası ve Martı Geir birlikte akşam yemeği yiyor • 45

6. BÖLÜM

Tonje tütün seferine çıkıyor ve gerçek bir kavgaya karışıyor • 49

7. BÖLÜM

Bu bölümde Gunnvald aşkını, Tonje ise en ufak oğlağın hikâyesini anlatıyor • 57

8. BÖLÜM

Tonje'nin üç yeni arkadaşı oluyor • 67

9. BÖLÜM

Direksiyonlu kızak 2. test sürüşü yapılır ve Gunnvald geyik eti yahnisi hazırlar • 78

10. BÖLÜM

Bu bölümde Klaus Hagen çizgiyi aşılıyor ve şu ünlü “Tonje Işıltılıvadi’nin kızağıyla ekspres gemiye atladığını hatırlıyor musun?” hikâyesi ortaya çıkıyor • 89

Heidi

11. BÖLÜM

Bu bölümde Gunnvald ve Tonje Gladyatör’ü yazlık ahıra taşıyor ve orada bir kahve cezvesi kazası oluyor • 104

12. BÖLÜM

Bu bölümde Gunnvald hastaneden çok korkuyor • 115

13. BÖLÜM

Bu bölümde Tonje yeşil kitabı okuyor ve Gunnvald ona gizli bir görev veriyor • 120

14. BÖLÜM

Işıltılıvadi’de gizemli bir kadınla korkunç bir köpek ortaya çıkıyor • 127

15. BÖLÜM

Tonje hem biraz korkunç bir şey yaşıyor hem de hayretler içerisinde kalıyor • 132

16. BÖLÜM

Tonje’nin babası şoke edici bir şeyi açığa çıkarıyor • 137

17. BÖLÜM

Heidi korkunç planını anlatıyor • 145

18. BÖLÜM

Hayat berbat ve Tonje eski bir tanıdığı rastlıyor • 151

19. BÖLÜM

Tonje ortadan kaybolan birinin peşine düşüyor • 163

20. BÖLÜM

Heidi martı katliamına başlıyor ve

Tonje bir plan yapıyor • 175

21. BÖLÜM

Olanı biteni dile getiremiyorsun • 182

22. BÖLÜM

Yaşlı Nils kafayı buluyor ve çok doğru bir şey söylüyor • 191

23. BÖLÜM

Heidi ve Tonje öyle bir mevzi savaşına giriyorlar ki

Klaus Hagen bile araya giremiyor • 197

24. BÖLÜM

Tonje kitabın sonunu öğreniyor ve Heidi bir

sürü şey anlatıyor • 204

25. BÖLÜM

Tonje yaşlı bir adamla karşılaşıyor • 212

Müzik

26. BÖLÜM

Heidi Tonje'ye şahane bir şey gösteriyor • 224

27. BÖLÜM

Martı Geir'in bir martı sarayı oluyor

ve Gunnvald eve dönüyor • 231

28. BÖLÜM

Eir Hala kayakları ayağında ters takla atıyor, Tonje
kayakları ayağında neredeyse ters takla atıyor ve Ole

kayakları ayağında takla atmanın yanına

bile yanaşamıyor • 238

29. BÖLÜM

Tonje on yaşına basıyor, kocaman bir sandığa ve
iyi bir fikre sahip oluyor • 248

30. BÖLÜM

Gunnvald hayatının en önemli telefon
görüşmesini yapıyor • 255

31. BÖLÜM

Ole hariç herkes kiliseye gidiyor • 260

32. BÖLÜM

İki kişi birlikte keman çalıyor • 267

Mektup

İskelede gemiden indiğinizde birdenbire vadiden gelen rüzgârı hissedersiniz. Kışın, şimdi olduğu gibi, hava soğukken bile hissedersiniz. Gözlerinizi kapayın. Ortalık çam kokar. Fıstık çamı. Şimdi yürümeye başlayın.

Yolu dümdüz devam edin, kapanmış büfeyi, marketi ve Theo'nun kuaför salonunu geçin, ırmak kıyısından ilerleyin.

Başlarda arazi oldukça düzdür, birkaç ev görürsünüz. En sondaki evlerden birinin önünde bir kepçe aracı durur. Orada Peter ve annesi yaşar.

Sonra giderek daha fazla kar ve ormana, daha az eve rastlarsınız. Yol yarı yarıya daralır, iki misli yokuş olur. Daha önce buralara hiç gelmediyseniz acaba yanlış mı geldim diye giderek daha fazla endişelenirsiniz. Ama yanlış gelmediniz. Çünkü tam bunu aklınızdan geçirirken bir tabelaya rastlarsınız.

“İşıltılıvadi” yazar tabelada. O zaman hâlâ doğru yolda ilerlediğinizi anlarsınız.

Tabeladan sonra karşınıza çıkan ilk şey bir kamp yeridir. Şimdi çok iyi dinleyin: Ne yaparsanız yapın, o kamp yerine sakın ola girmeyin. Eğer yine

de girecek olursanız, kalkıp da sizi uyarmadığımızı söylemeyin. Hagen Sağlık Kampı'nın yöneticisi Klaus Hagen o kadar ekşi suratlı biridir ki, birisi onu kaldırıp atsa çok iyi olurdu. Espri anlayışı yoktur, çocukları sevmez, özellikle de gürültü yaptıklarında. Kamp yerindeki kulübelere birinin camını sapanla kırarak olurlarsa, istemeden bile yapsalar, dünyada onlardan daha kötüsünün olmadığını düşünür (Camlardan birini sapanla kıran çocuğun da Klaus Hagen'e bayıldığı yoktur doğruyu söylemek gerekirse. Arada sırada geceleri yattığı yerden bir cam daha mı kırsam acaba diye aklından geçirdiği olur). Yani, Hagen Sağlık Kampı'nın yanından geçip gitmeniz akıllıca olur.

Hagen Sağlık Kampı'nı geçtikten sonra ağaçların dallarının karın ağırlığından neredeyse başınıza degecek kadar eğildiği bir ormana girersiniz. Bazıları buraya masal ormanı der. Ormanın dışında Sally'nin yeşil evi vardır, ancak buranın pek masalsı bir yer olduğu söylenemez. Salonun penceresinde duran bir saksının ardından Sally'nin mormusu perması gözükür. Sally de sizi görür. Bundan emin olabilirsiniz. Sally her şeyi görür. Kış kamufleli elbiseli minik bir fare gibi çıt çıkarmadan yeşil evin önünden geçtiğinizi düşünün: Sally sizi yine de görecek. Geceleri de uyumaz.

Ama Sally'nin evini geçtiğinizde nihayet Işıltılıvadi Nehri'nin üzerindeki köprüye ulaşırsınız. Köprüyü ve nehri geçip sağdaki yokuştan çıktığınızda Gunnvald'ın çiftliğine gelirsiniz. Bunun yerine, soldaki yokuştan çıkarsanız, Tonje'ye ve onun çiftliğine varırsınız. Dağın eteğinde başka çiftlik yoktur.

Ve şimdi artık Işıltılıvadi'desiniz. Hoş geldiniz.

1. BÖLÜM

Bu bölümde Tonje kayaklar ayağında neredeysse ters takla atıyor

Şubat ayının soğuk öğleden sonraları Işıltılıvadi sessizliğe gömülüdür. Nehir gümbürdeyerek akamaz, buzların altında kalmıştır. Kuşlar civildamaz, Güney'e göçmüştür. Koyunların sesini bile duymazsınız, çünkü ağıllarındadırlar. Her yer bembeyaz kar, karanlık çamlar ve kocaman, ıssız dağlarla kaplıdır.

Ama bu sakin kışın ortasında birazdan ses çıkaracak siyah bir nokta vardı. Bu siyah nokta Taş Tepesi'nin yamacında, uzun ve oldukça yamuk yumuk bir kayak izinin sonunda göze çarpardı. Bu nokta Tonje Işıltılıvadi idi. Babası Işıltılıvadi'de yaşayan bir köylü, annesi ise denize açılmış bir deniz araştırmacısıydı. Tonje'nin aslan yelesi gibi kızıl bukleleri vardı. Paskalya'da on yaşına basacaktı. Bunu dağda bir gümbürtü kopararak kutlamayı aklına koymuştu.

Aşağıdaki kamp yerinde bulunan Klaus Hagen, şu çocukları sevmeyen adam, hayatından memnun olmalıydı aslında. Tüm Işıltılıvadi’de bir tek çocuk yaşıyordu. Tek bir çocuğa Klaus Hagen bile tahammülü edebilmeliydi. Ama etmiyordu. Tonje Işıltılıvadi, Klaus Hagen’in pek de tahammül edeceği türden bir çocuk sayılmazdı. Tonje’de öyle bir şey vardı ki, Klaus’un tatile gelen tüm konukları, Tonje’yle karşılaşır karşılaşmaz, gezmeye geldikleri vadinin aslında Tonje’nin vadisi olduğunu anlardı, Hagen Sağlık Kampı’nda kalmaları bir şeyi değiştirmezdi. Neyse ki Işıltılıvadi’nin minik imperatoriçesi ziyaretçilerin gelmesine bayılırdı.

Idun Hala bir defasında “Alnında ‘hoş geldiniz’ yazılı olmalıydı Tonje” demişti.

Kışın Tonje kayak ve ayak izleriyle tüm Işıltılıvadi’yi gelişigüzel, kıvrım kıvrım çizgilerle doldururdu.

Kızın nerede diye soran misafirlere –Işıltılıvadi’dekiler hep bunu sorardı çünkü– Baba Sigurd, “Sabahları kızı dışarı salıyorum, akşama eve döner inşallah diye bekliyorum” derdi.

Işıltılıvadi’nin minik patırtısı derlerdi onun için.

Tonje kayaklarının ucunu Küçük Çekiç’e çevirdi. Kış tatilinden önceki son cuma olduğundan okuldan erken çıkmışlardı, tam öğlen vaktiydi.

“Kış tatili iyi bir şey” dedi Tonje kendi kendine.
“Kış tatili ve yokuş aşağı inmek.”

Küçük Çekiç’e dimdik iniliyordu. O kadar dik bir bayırdı ki Tonje’nin durduğu yerde varını yoğunu ortaya koyması gerekiyordu ama Paskalya tatillerinde gelen Eir Hala ile Idun Hala da öyle yapıyordu. Aynı yerden başlıyor, o kadar büyük bir hızla kayıyorlardı ki arkalarında bıraktıkları kar bulutu gelinlerin duvağını andırıyordu. Küçük Çekiç’in kıyısını bir zıplama tahtası gibi kullanıp havalara uçuyorlardı. Eir Hala bir defasında kayaklarla ters takla bile atmıştı.

“İnsanın hayatta iki şeye ihtiyacı var” derdi Eir Hala. “Hız ve özgüven.”

Eir Hala’nın akıllıca bir laf ettiğini düşünüyordu Tonje. Halaları Oslo’da okumaya gittiklerinde o da hız ve özgüvenle ilgili farklı şeyler denemişti.

Ama Tonje İşiltılvadi’nin, mutfak penceresinin önünde oturup etrafı seyreden Gunnvald olmadan kayakla en ufak bir atlayışa bile kalkışmadığından emin olabilirdiniz. İlkin, birisi seyretmiyorsa atlamak keyifli değildi, ikinci olarak, yere indiğinde ayağa kalkamazsan birinin Kızıl Haç’ı aramasında fayda vardı. Gunnvald, Taş Tepesi’nin eteklerinden uzakta bir yerde yaşardı ama kocaman bir dürbünü vardı. Tonje kollarını sallayarak hazır olduğunu bildirdi.

Ve böylelikle Işıltılıvadi'de huzur muzur kalmadı.

“Çalgıcı Per'in bir tanecik ineği vardı!” diye şarkıya başladı Tonje ve ileri atıldı.

Kayak kayarken şarkı söylemek önemliydi. Küçük Çekiç'ten fırladığı zamanlarda Tonje o kadar yüksek sesle şarkı söylerdi ki, Middagshornet'teki çıkıntıya minik bir çığ düşerdi.

“Çalgıcı Per'in bir tanecik ineği vardı!”

Havayı daha iyi yarabilmek için başını eğip kolları önünde çömeldi.

“İneğini verip kemanını geri aldı!”

Çekiç'in kenarı giderek büyüdü. Tonje korkunç bir pişmanlığa kapılmamak için avaz avaz şarkı söylemesini gerektiğini anladı.

“İNEĞİNİ VERİP KEMANINI GERİ ALDI!”

Şarkıyı o kadar yüksek sesle söylüyordu ki Işıltılıvadi'deki dağlar çınlıyordu.

Ah, ne kadar da süratli gidiyordu! Ah, Küçük Çekiç önünde nasıl da büyüdü. Asla ders almıyordu, asla ama asla ders almıyordu. Oraya varmak üzereydi. Yukarı doğru kaymak üzere. Yukarı doğru. Tonje gözlerini kapattı. Kenara geldi. Karnı gıdıklatıyor, bacaklarına iğneler batıyordu.

“ESKİ, GÜZEL KEMANIIIIIIIIIIIIIIIM...!”

Tonje havada süzülüyordu. “Çalgıcı Per”i havadayken hiç bu kadar uzun söylememişti. Neredeyse